

L'homologació del pla d'estudis a què s'ha fet referència en el paràgraf anterior ha estat publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat», de 28 de febrer de 2005, per la Resolució del Rectorat de la Universitat de 4 de gener de 2005.

2. La Generalitat de Catalunya pot autoritzar la impartició dels ensenyaments conduents a l'obtenció del títol homologat a l'apartat 1 anterior i la Universitat de Lleida pot procedir, al moment oportú, a l'expedició del títol corresponent.

Article 2. *Avaluació del desenvolupament efectiu dels ensenyaments.*

Als efectes del que disposen aquest Reial decret i els apartats 5 i, si s'escau, 6 de l'article 35 de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, transcorregut el període d'implantació del pla d'estudis a què es refereix el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 1, la Universitat ha de sotmetre a avaluació de l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació el desenvolupament efectiu dels ensenyaments corresponents.

Article 3. *Expedició del títol.*

El títol a què es refereix l'apartat 1 de l'article 1 l'expedeix el rector de la Universitat de Lleida, d'acord amb el que estableixen l'article 34.2 de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, i altres normes vigents, amb menció expressa d'aquest Reial decret que homologa el títol.

Disposició final primera. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

El ministre d'Educació i Ciència, en l'àmbit de les seves competències, ha de dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 24 de maig de 2005.

JUAN CARLOS R.

La ministra d'Educació i Ciència,

MARÍA JESÚS SAN SEGUNDO GÓMEZ DE CADIÑANOS

CAP DE L'ESTAT

9394 *LLEI 8/2005, de 6 de juny, per compatibilitzar les pensions d'invalidesa en la seva modalitat no contributiva amb el treball remunerat. («BOE» 135, de 7-6-2005.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigheu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La regulació actual dificulta la integració laboral dels discapacitats que perceben prestacions de la Seguretat

Social no contributives perquè tenen un grau de discapacitat igual o superior al 65 per 100, ja que l'exercici d'una activitat professional lucrativa comporta, automàticament, la reducció de la pensió no contributiva en la mateixa quantia que la retribució obtinguda.

Aquesta regulació comporta que persones discapacitades que podrien accedir a alguna activitat remunerada no ho facin quan aquesta remuneració sigui de poca quantia, ja que no hi ha cap compensació addicional pel fet de treballar i fins i tot es corre el risc de perdre la prestació, i s'hi ha de sumar la por existent als obstacles que es puguin presentar per recuperar-la en el moment de cessar en la feina retribuïda, malgrat que l'article 144 de la Llei general de la Seguretat Social preveu la recuperació automàtica de la pensió.

Aquesta dificultat, que comporta menys integració laboral de les persones amb discapacitat, es podria minimitzar flexibilitzant la penalització que, per als qui ja perceben la pensió no contributiva, representa avui l'exercici d'una activitat lucrativa, de manera que els perceptors d'aquestes pensions les puguin compatibilitzar amb els ingressos del treball, durant els quatre anys següents a l'inici de l'activitat, fins al límit de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples (IPREM). A partir d'aquest límit, la prestació es reduiria en una quantitat igual al 50 per 100 de la renda percebuda per damunt d'aquesta quantia.

Aquesta Llei s'aprofita per eliminar la incompatibilitat establerta a partir del primer de gener de 2004 entre la pensió d'orfanat, en els casos d'orfe amb 18 anys o més i incapacitat per a qualsevol treball, i l'assignació econòmica per fill a càrrec, amb l'edat indicada i un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per 100. Amb la nova regulació, que no suposa cap increment de cost, atès que la incompatibilitat indicada no tenia efectes pràctics, després de l'aprovació del Reial decret 364/2004, de 5 de març, de millora de les pensions d'orfanat a favor de minusvàlids, s'atén una demanda unànime dels col·lectius de persones minusvàlides, alhora que es dota l'ordenament de la Seguretat Social de més seguretat jurídica, de manera que les regles que, d'una manera efectiva, regulin la compatibilitat o incompatibilitat de les prestacions socials s'inclouguin en una disposició amb rang de llei.

Article únic. *De modificació del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.*

U. Es modifica l'apartat 2 de l'article 145 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat en els termes següents:

«Les quanties resultants de l'aplicació del que estableix l'apartat anterior d'aquest article, calculades en còmput anual, es redueixen en un import igual al de les rendes o ingressos anuals de què, si s'escau, disposi cada beneficiari, llevat del que estableix l'article 147.»

Dos. S'afegeix un paràgraf segon a l'article 147 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«En el cas de persones que abans d'iniciar una activitat lucrativa estiguin percebent una pensió d'invalidesa en la seva modalitat no contributiva, durant els quatre anys següents a l'inici de l'activitat, la suma de la quantia de la pensió d'invalidesa i dels ingressos obtinguts per l'activitat exercida no poden ser superiors, en còmput anual, a l'import, també en còmput anual, de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples (IPREM) vigent en cada moment. En cas que excedeixi la quantia esmen-

tada, l'import de la pensió s'ha de minorar en el 50 per 100 de l'excés sense que, en cap cas, la suma de la pensió i dels ingressos pugui superar 1,5 vegades l'indicador públic de renda d'efectes múltiples (IPREM). Aquesta reducció no afecta el complement que preveu l'apartat 6 de l'article 145 d'aquesta Llei.»

Disposició addicional única.

Es modifica l'apartat 3 de l'article 189 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat en els termes següents:

«3. La percepció de les assignacions econòmiques per fill minusvàlid a càrrec, que estableix l'apartat 2, paràgrafs b) i c), de l'article 182 bis, és incompatible amb la condició, per part del fill, de pensionista d'invalidesa o jubilació en la modalitat no contributiva.»

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei i, especialment, el Reial decret 364/2004, de 5 de març, sobre millora de les pensions d'orfanat a favor de minusvàlids.

Disposició final primera.

S'autoritza el Govern perquè dicti totes les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquesta Llei.

Disposició final segona.

Aquesta Llei entra en vigor el dia primer del mes següent al de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 6 de juny de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

9395 *LLEI 9/2005, de 6 de juny, per compatibilitzar les pensions de l'assegurança obligatòria de vellesa i invalidesa (SOVI) amb les pensions de viudetat del sistema de la Seguretat Social.* («BOE» 135, de 7-6-2005.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Els passats 4 de febrer de 2003 i 19 de febrer de 2002, es va debatre en el Ple del Congrés dels Diputats una Proposició

de llei del Grup Parlamentari Català (Convergència i Unió) relativa a compatibilitzar les pensions de l'extingida assegurança obligatòria de vellesa i invalidesa (SOVI) amb les pensions de viudetat del sistema de la Seguretat Social.

En les dues ocasions, la iniciativa va ser rebutjada pel Grup majoritari, encara que va quedar demostrat a través de les diverses intervencions dels portaveus dels grups que la totalitat de la Cambra, tant els grups parlamentaris que es van posicionar a favor de prendre en consideració la iniciativa com el Grup que la va rebutjar, es mostrava favorable a trobar solucions a aquesta situació discriminatòria i lamentava que l'esmentada iniciativa no prosperés.

En aquest mateix sentit, durant la tramitació del Projecte de llei de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social que va acompanyar els pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2003, el Grup majoritari en aquesta Cambra va reconèixer, de manera explícita, que la situació dels pensionistes del SOVI també era una preocupació del Govern i que aquest portava a terme estudis sobre els costos econòmics que es derivarien de compatibilitzar aquestes pensions amb les de viudetat. Hi havia doncs una voluntat clara de trobar una solució a aquest problema per raons de solidaritat social i de necessitat.

Tot això posa de manifest la preocupació, sens dubte justificada, de la Cambra i del Govern, respecte a aquest tipus de pensions, les de quantia més reduïda de totes les de caràcter contributiu.

Per tot això, i una vegada aprovats els pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2003, el Grup Parlamentari Català (Convergència i Unió) torna a presentar aquesta Proposició de llei, per tal de possibilitar un marc de debat, a la seu parlamentària, que permeti eliminar la discriminació que recau sobre un nombrós col·lectiu de ciutadans i ciutadanes.

Efectivament, les pensions del SOVI estan subjectes a un règim d'incompatibilitats molt estricte. D'aquesta manera, les pensions del SOVI (vellesa, invalidesa i viudetat) són incompatibles entre si i amb qualsevol altra pensió dels règims que integren el sistema de la Seguretat Social o el règim de classes passives. Això significa que, quan en una mateixa persona concorri el dret a més d'una d'aquestes pensions, ha d'optar per la que consideri més beneficiosa.

La justificació de l'existència d'aquest règim d'incompatibilitat es basa en el fet que les pensions del SOVI només es reconeixen per compensar el fet que no es pugui accedir a altres pensions del sistema i qualsevol compatibilitat mancaria de sentit.

No obstant això, és igualment cert que les pensions del SOVI són les més baixes del nostre sistema de protecció social contributiva i que, tal com afirmen diversos informes, des de mitjan anys noranta s'està configurant al nostre país una important bossa de pobresa formada per persones grans, principalment dones.

Per tot això, i, amb la finalitat d'avançar en la millora del nostre sistema de protecció social, s'entén necessari flexibilitzar el règim d'incompatibilitats al qual estan subjectes les pensions SOVI. El seu caràcter residual i el fet de ser aquestes pensions el principal mitjà de subsistència d'un col·lectiu important de persones grans en justifiquen la compatibilitat amb les pensions de viudetat de qualsevol dels règims de l'actual sistema de la Seguretat Social o del règim de classes passives.

Article únic.

Es modifica la disposició transitòria setena del Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, que queda redactada en els termes següents:

«Els qui l'1 de gener de 1967, fos quina fos la seva edat en l'esmentada data, tenien cobert el període de cotització exigít per l'extingida assegurança de vellesa i invalidesa o que, si no, havien figurat afiliats a l'extingit règim de jubilació obrera